Η ομιλία της Μαρίας Θ. Αντωνιάδου Προέδρου της ΕΣΗΕΑ στα σημερινά εγκαίνια της Βιβλιοθήκης “Δημήτρης Ι. Πουρνάρας”

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΣΗΕΑ κ. ΜΑΡΙΑΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ

ΣΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

«ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ι. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ»

Κυριακή, 2 Δεκεμβρίου 2018, ώρα 12.00

Εξοχώτατε κύριε Πρόεδρε,

Μακαριώτατε,

Αξιότιμοι κύριοι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης,

Αξιότιμοι κύριοι εκπρόσωποι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης,

Κύριοι Βουλευτές

Σεβασμιώτατοι,

Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Κυρίες και Κύριοι

Αγαπητοί Ελένη και Νίκο

Σήμερα Ανοίγουμε

- **μια νέα σελίδα για την Ένωση Συντακτών,**
- **μια νέα σελίδα για τους δημοσιογράφους και την δημοσιογραφία στην χώρα μας**
- **μία νέα σελίδα για την ιστορία της δημοσιογραφίας και την δημοσιογραφία ως την πρώτη καταγραφή της ιστορίας.**

Σήμερα, μετά από σχεδόν 20 χρόνια ανοίγει και πάλι η ιστορική μας βιβλιοθήκη.

Τίποτε όμως δεν θα μπορούσε να γίνει σήμερα

- **Εάν δεν υπήρχε ο συνάδελφος Παναγιώτης Πατρίκιος που συγκέντρωνε επί δεκαετίες βιβλία, έγγραφα, ντοκουμέντα και κειμήλια, κι εάν ο Πρόεδρος Λεωνίδας Πετρομανιάτης δεν του είχε αναθέσει το έργο αυτό.**
- **Εάν δεν υπήρχε ο Πρόεδρος Δημήτρης Πουρνάρας τα παιδιά του οποίου η κυρία Ελένη Πουρνάρα Καρκαζή και ο Νίκος Πουρνάρας προσέφεραν αυτό το έργο.**
- **Εάν ο αρχιτέκτονας Κώστας Στάικος και ο πολύτιμος συνεργάτης του Τριαντάφυλλος Σκλαβενίτης καθώς και μια δράκα εργαζομένων της ΕΣΗΕΑ στελεχών και υπαλλήλων δεν είχαν αφιερώσει χρόνο, σκέψη και εργώδη προσπάθεια.**

Στις αρχές τις δεκαετίας του 2000 όταν έγινα μέλος προσήλθα στο κτήριο της Ένωσης με δέος.

Δέος απέναντι στην ιστορία της Ένωσης

Δέος για την προσφορά των μελών της.

Περνούσα από τον δεύτερο όροφο χωρίς να γνωρίζω τον θησαυρό που κρυβόταν μέσα σ αυτόν.

Ήταν ένας όροφος φάντασμα.

Ένας παραμελημένος θησαυρός.

Ένα μυστικό, ένα καλά κρυμμένο μυστικό, τόσο καλά κρυμμένο που είχαμε αρχίσει σιγά σιγά να το ξεχνάμε κι εμείς οι ίδιοι.

Κάποια στιγμή, αφού είχα εκλεγεί Γενική Γραμματέας της Ένωσης μπήκα μέσα και είδα με τα μάτια μου την τραγική κατάσταση στην οποία είχε περιέλθει εξαιτίας της απώλειας του συναδέλφου Παναγιώτη Πατρίκιου,

Είδα τις τρύπες στους τοίχους από τους σεισμούς του 1999

Είδα το υλικό σε φακέλους ατελείωτους

Είδα τα τόσο εντυπωσιακά κειμήλια στις προθήκες που είχε κάνει ο ιστορικός διευθυντής της Βιβλιοθήκης:

Το προσκυνητάρι από την Ιερουσαλήμ,

το χειρόγραφο του Ρήγα,

τις εκδόσεις του Κοραή, του Θεόκλητου Φαρμακίδη,

τα ελληνικά χρονικά του Μάγερ

Τεκμήρια και κειμήλια πολύτιμα, αναπόσπαστο μέρος της ιστορίας του γένους μας κλειδωμένα και παραδομένα στη σκόνη και την φθορά.

Η εικόνα αυτή με συγκλόνισε.

Η εικόνα αυτή στοίχειωσε τις σκέψεις μου.

Ένοιωθα ότι τα κειμήλια αυτά, ο θησαυρός που είναι η βιβλιοθήκη μας, μου μιλούσε.

Η επίγνωση ότι η Ένωση Συντακτών είναι θεματοφύλακας ενός σημαντικού μέρους της ιστορίας της πατρίδας μας.

Η ευθύνη που μας δημιουργεί τα όσα μας κληροδότησε η ιστορία μας. Το ιερός μας χρέος να μην κρύβουμε την ιστορία μας, αλλά να την μελετάμε, να συνομιλούμε μαζί της.

Η υποχρέωση μας να καταστήσουμε αυτόν τον θησαυρό λειτουργικό, χρηστικό, προσβάσιμο.

Οι περισσότεροι, σχεδόν, Πρόεδροι έπραξαν κατά καιρούς το κάθε τι δυνατό προς αυτή την κατεύθυνση. Όμως πολύ συχνά τα γεγονότα, τα προβλήματα, μας ξεπερνούν και ανακόπτουν την πορεία μας.

Προσπάθειες έγιναν πολλές. Επί προεδρίας Αριστείδη Μανωλάκου ανακτήσαμε την κυριότητα του δευτέρου ορόφου και αγοράστηκε το κτήριο της οδού Ζαΐμη.

Η καθοριστική στιγμή ήταν όταν ο Πρόεδρος Βασίλης Κοραχάης έφερε εδώ την Ελένη και τον Νίκο λέγοντάς μου είναι «παιδιά της Ένωσης» και ως Πρόεδρος πρέπει να είσαι δίπλα στα παιδιά της Ένωσης.

Φέρνω στο μυαλό μου την Ελένη να βλέπει την βιβλιοθήκη και να με ρωτάει: «τι θα κάνεις;». Και σήμερα δωρίζει μαζί με τον αδελφό της αυτή τη βιβλιοθήκη στη Ένωση. Την ανακαινισμένη, λειτουργική και προσβάσιμη βιβλιοθήκη. Δώρο στην Ένωση Συντακτών, στην Πατρίδα και στην Ιστορία.

και σε εμένα πριν από μερικά 24ωρα ένα βιβλίο του πατέρα της για τα Κοτύωρα του Πόντου πατρίδα των παππούδων και των γιαγιάδων μου.

Σήμερα μετά από 77 χρόνια, τιμούμε την μνήμη και υποδεχόμαστε μέσα από τα πορτραίτα τους τον Πρόεδρο Δημήτρη Πουρνάρα, τον Πρόεδρο που όπως έγραφε ο Χρήστος Πασαλάρης «παύθηκε και εκδιώχθηκε από το κτήριο της Ενώσεως από τον Ιταλό φρούραρχο». Τιμούμε και υποδεχόμαστε τον ιστορικό της διευθυντή Παναγιώτη Πατρίκιο.

Σήμερα ξεκινούμε έναν διάλογο με την διανόηση και με την ιστορία.

Το ταξίδι μόλις ξεκίνησε. Το πρώτο βήμα έγινε.

Ελπίζω και εύχομαι να βρεθούν και άλλοι άνθρωποι που θα μας βοηθήσουν για να μπορέσουμε να καταλογραφήσουμε τα βιβλία μας. Να ερευνήσουμε το αρχείο μας στο οποίο με μια πρώτη μελέτη βρέθηκαν χειρόγραφα των μεγάλων ποιητών και συγγραφέων δημοσιογράφων του Παλαμά και του Παπαδιαμάντη

Την αλληλογραφία του Ελευθερίου Βενιζέλου με κορυφαία μέλη της Ένωσης Συντακτών

Το ιστορικό αρχείο με εφημερίδες της αντίστασης.. της μάχες του ΕΔΕΣ, του ΕΛΑΣ και του Δημοκρατικού Στρατού.

Του Μικρασιατικού Μετώπου

Θα μου επιτρέψετε ολοκληρώνοντας να ευχαριστήσω θερμά τη Β' Αντιπρόεδρο της ΕΣΗΕΑ κα Αριάδνη Αγάτσα που ως η καθ' ύλην αρμόδια εργάστηκε για τη σημερινή στιγμή νυχθημερόν.

Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου με πρώτο τον Α' Αντιπρόεδρο κ. Μάκη Διόγο.

Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Μορφωτικού Ιδρύματος της ΕΣΗΕΑ που από το δικό τους μετερίζι πάλεψαν επί δεκαετίες για τη συγκεκριμένη στιγμή.

Τον Διευθυντή Χρήστο Μπούση και την κυρία Ντόρυ Ράλλη που με αυταπάρνηση προσέφεραν τα μέγιστα στη δημιουργία της βιβλιοθήκης.

Τους εργαζόμενους της ΕΣΗΕΑ με πρώτους τον Γιώργο και τον Γιάννη που μετατράπηκαν ακόμη και σε αχθοφόρους.

Τέλος, η σκέψη μου γυρνάει στον αποθανόντα πρώην Διευθυντή μας Μάνο Αμελίδη που με δίδαξε να αγαπάω τη Βιβλιοθήκη της ΕΣΗΕΑ.